

Karınca Boyutunda Astronot

Yavuz DEMİRKIRAN

Karınca Boyutunda Astronot

Yavuz DEMİRKİRAN

Sakin bir bahede, sabah gneşı kırmızı bir saksıyı ısıtıyordu. İinde, pırın tanesinden byk olmayan minicik bir astronot oturuyordu. Kaptan Pip, turuncu izgili parlak beyaz uzay giysisini ve gmş botlarını kontrol etti. Őeffaf yuvarlak kaskına hafife vurup glmsedi. Bugn, Őimdiye kadarki en byk macerasının gnyd: Bahe denen dev dnyayı keşfetmek.

Pip, buzlu dondurma çubuklarından yapılmış kanatları olan parlak gümüş bir boru şeklindeki el yapımı roketine bindi. Piring pusulasını ve küçük kırmızı sırt çantası iticisini kontrol etti. Her şey hazırды. 'Üç, iki, bir... fırlat!' diye bağırdı. Bir vınlama ve kıkırdamayla roket yükseldi ve uzun çimenlerin arasına yumuşak bir pat sesiyle indi. Pip dışarı çıktı, gözleri hayretle faltaşı gibi açılmıştı.

Önünde dev yeşil yapraklardan bir orman uzanıyordu. Her çimen sapı bir ağaçtan daha yükseğe uzanıyordu. Pip cesurca yürüdü, gümüş botları yumuşak toprak yolda çıtırdadı. Yönünü korumak için pusulasını kullandı. 'Dünya kocaman,' diye fısıldadı, 'ama ben hazırım.' Bir uğur böceği uçarak yanından geçti ve el salladı. Pip de el salladı ve yürümeye devam etti.

Kısa süre sonra Pip geniş, çamurlu bir su birikintisine ulaştı. Dev bir göl gibi görünüyordu! Suyu inceledi ve düşmüş bir yaprak buldu. 'Mükemmel bir sal,' dedi. Yaprağı su birikintisine itti ve üstüne çıktı. Hafif bir esinti yaprağı bir yelken gibi doldurdu. Pip karşıya yüzdü, kendini büyük bir denizde gerçek bir kâşif gibi hissetti.

Diğer tarafta Pip, kırıntı taşıyan bir karınca sırasıyla karşılaştı. 'Merhaba!' dedi. 'Ben Kaptan Pip, Bahçe'nin kâşifi.' Karıncalar gülümsedi ve ona bir taşın altındaki gizli tüneli gösterdi. Pip teşekkür etti ve minik defterine notlar aldı. Tünelin haritasını çizdi. 'Her keşif işe yarar,' dedi.

Sonra Pip, vızıldayan arılarla dolu bir çalı buldu. Arılar bal yapmakla meşguldü. Bir arı ona bir damla nektar ikram etti. 'Teşekkür ederim,' dedi Pip. Arıların yön söylemek için nasıl dans ettiğini öğrendi. Pip de küçük bir dans denedi ve arılar nazikçe güldü. Her şeyi defterine yazdı. Merakı herkesi gülümsetti.

Pip yürümeye devam ederken siyah benekli, kırmızı boyun atkılı parlak mavi bir böcek gördü. 'Merhaba! Ben Bob Böcek,' dedi böcek. 'Yardıma ihtiyacın var mı?' Pip kendini tanıttı. Bob, Pip'e çimenlerin arasından bir kestirme yol gösterdi. Hızla arkadaş oldular ve bahçenin harikaları hakkında sohbet ettiler. Bob, işe yarar şeylerle dolu küçük bir çanta taşıyordu.

Aniden Pip başını kaldırdı ve soluęu kesildi. Roketi yüksekte bir örümcek ağına takılmıştı! 'Olamaz!' diye bağırdı. 'Eve dönüş aracım!' Bob da endişeli görünüyordu. 'O ağ yapışkan,' dedi. Pip derin bir nefes aldı. 'Endişelenme,' dedi. 'Yanımda bilim var.' Ağı dikkatle inceledi, derin derin düşündü.

Pip, örümcek ipeğinin güçlü ama esnetilebilir olduğunu hatırladı. Sırt çantasından minik bir alet çıkardı—kancalı küçük bir çubuk. 'İplikleri gevşetebilirsem, roket kurtulabilir,' diye açıkladı. Bob başını salladı. 'Ben yardım edebilirim!' dedi. Ağa ulaşmak için yakındaki çimenlere tırmandılar. Pip'in kalbi hızlı çarpıyordu ama sakin kaldı.

Bob altı bacağıyla yapışkan bir ipliği nazikçe çekti. Pip kancasıyla başka bir ipliği kaldırdı. Ağ sallandı ama sıkıca tutundu. 'Çekmeye devam et!' diye tezahürat yaptı Pip. Birlikte çalıştılar, çektiler ve kaldırdılar. Yavaş yavaş ağ gevşemeye başladı. Pip'in kaskı çabadan buğulandı ama pes etmedi. Takım çalışması onları güçlü kıldı.

Sonunda roket kurtuldu! Yuvarlanarak aşağı indi ve yumuşakça bir mantarın üstüne kondu. 'Yaşasın!' diye bağırdı Bob. Pip arkadaşına sarıldı. 'Beni sen kurtardın, Bob!' dedi Pip. 'Hayır,' dedi Bob, 'birbirimizi kurtardık.' Pip roketini kontrol etti. Biraz yapışkandı ama hâlâ uçmaya hazırdı. Yardımsever böcek arkadaşına gülümsedi.

Pip roketine bindi ve veda etmek için el salladı. 'Teşekkürler, Bob Böcek! Yakında görüşürüz!' diye seslendi. Bob antenlerini salladı. 'Her zaman geri gel, Kaptan!' Roketin iticisi uğulduadı. Bir vınlamayla Pip gökyüzüne yükseldi. Aşağıdaki bahçeye baktı, artık zihninde bir anılar haritasıydı. Ne gündü ama!

Saksıya dönen Pip yumuşak bir sarsıntıyla indi. Dışarı çıktı ve kaskını çıkardı. Güneş batıyordu, gökyüzünü pembe ve turuncuya boyuyordu. Pip gülümsedi, yorgun ama mutluydu. Keşfetmiş, arkadaşlar edinmiş ve zor bir sorunu çözmüştü. Defteri yeni keşiflerle doluydu. Merak ve hazırlık bunu mümkün kılmıştı.

Pip saksının kenarına oturdu, gümüş botlarını sallıyordu. Dev çimen ormanını, su birikintisi gölünü ve dost canlısı böcekleri düşündü. Ama en çok Bob'u düşündü. 'Büyük keşifler merakla başlar,' dedi Pip kendi kendine, 've arkadaşlardan gelen küçük bir yardımla.' Bir sonraki macerasını sabırsızlıkla bekliyordu.

O gece Pip defterine Bob Böcek'in bir resmini çizdi. Şöyle yazdı: 'Her zaman hazırlıklı ol, sakın kal ve yardım istemekten asla korkma.' Defteri yastığının altına koydu. Uykuya dalarken keşfedilecek yeni dünyalar hayal etti. Bahçe, meraklı bir astronot için her zaman harikalarla dolu olacaktı.

Böylece Kaptan Pip'in ilk büyük macerası mutlu bir sonla bitti. En küçük kâşifin bile hazırlık ve takım çalışmasıyla büyük işler başarabileceğini öğrenmişti. Bahçe sonsuz gizemler barındırıyordu ve Pip hepsini keşfetmeye hazırdı, her seferinde minicik bir adımla. Çünkü karınca boyutundaki bir astronot için her gün yeni bir görevdir.